

Nicolae DABIJA

MULTUMESC pentru că te iubesc

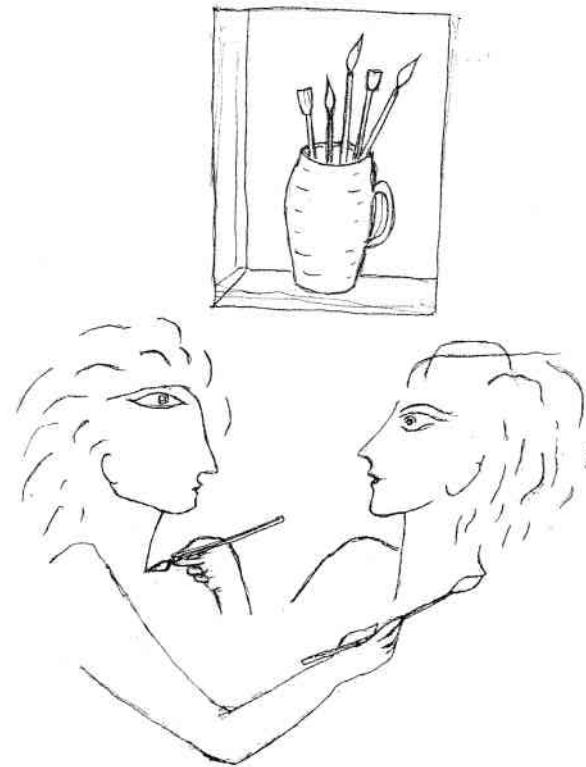
*Versuri și Aforisme cu Ilustrațiile Autorului
Poeme alese de Nicolae Dabija și Ion Bargan*

//bestseller

Chișinău • București

*Un îndrăgostit e cel care va spune:
„Îți mulțumesc pentru că te iubesc.”*

N.Dabijač

Clepsidra

*Cât de frumoasă e lumea
când știu că ești undeva.*

NDabijă

Voi am să dobor secunda cu o săgeată.
Voi am să măsor cu o iubire vecia.
Mult prea multă-mi părea Poezia
și-a mea îmi era lumea toată...
larba creștea sub pașii mei,
teii scoteau flori pe ram
de mă gândeam la ei
pe când iubeam
ce Tânăr
eram
o!
eram
ce Tânăr
pe când iubeam
de mă gândeam la ei
teii scoteau flori pe ram
larba creștea sub pașii mei,
și-a mea îmi era lumea toată...
Mult prea multă-mi părea Poezia
Voi am să măsor cu o iubire vecia.
Voi am să dobor secunda cu o săgeată.

Ochiul al treilea

Îmi vine din ce în ce mai greu
să deosebesc primăvara de rai,
lacrimele de stropi –
amețitor, amețitor se-nvârt în jurul meu
lucrurile văzute cu al treilea ochi.

Tot mai greu mi-i,
nu pot distinge
urzica pictată – de urzică,
în ea văd o minge-n altă minge
și mingea cea mai mare e-n minge cea
mai mică.

Plouă cu semințe, fără puteri
le măturăm și le ardem, pe câmpul arat...
Dar ce-am văzut cu ochiu-al-treilea ieri
va fi doar mâine cu adevărat.

lerbile, munții ne seamănă
nouă, norii, frunzele – la fel;
e parcă pace, parcă plouă
în viitorul spionat de el.

Toate lucrurile făcute cu ochii închiși
le duc la capăt cu el; un corb
bătrân, îl văd Tânăr peste caiș
cu ochiul acesta, ochiul al treilea,
care nu-i orb...

De la un timp, din ce în ce mi-e mai greu
să deosebesc realul de vis, ceara din lună
de ceara din plopi –
amețitor, amețitor se-nvârt în jurul meu
lucrurile văzute cu al treilea ochi.

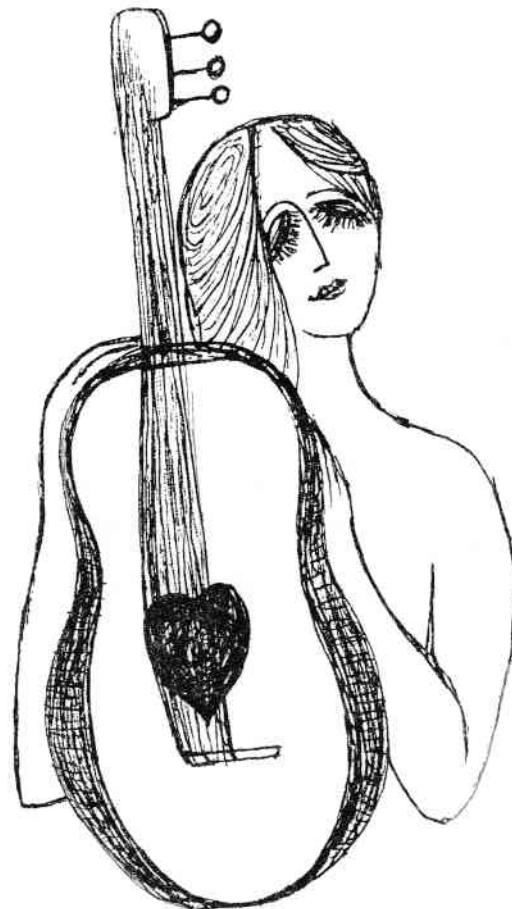
*Sufletul are ochi.
Ochiul al treilea, care îi aparține,
nu se închide niciodată.*

N.Dabijač

*A spune cuiva „te iubesc”
este o invitație la veșnicie.*

N.DabijaR

Poezia

Precum un cerc cu
precum o secundă,
precum un cer născocindu-și

centrul în afara sa,
în care încape Vecia,
propria stea – poezia.